

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/172/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613204913
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5613204913.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Gabrielou Briškovou v právnej veci žalobcu: GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom v Bratislave, Košická 56, IČO: 35 838 825, právne zastúpeného: HMG & PARTNERS, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 12, IČO: 35 885 459, proti žalovaným: 1. S. M., A.. XX. X. XXXX, W. Ľ. Č.. XX, 2. Ľ. Š., A.. XX. X. XXXX, W. Ľ. Č.. XXX, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 5.249,38 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade sú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi sumu 1.614,86 eur, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 62,11 eur od 22. 12. 2010 do 20. 1. 2011, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 124,22 od 21. 1. 2011 do 17. 2. 2011, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.614,86 eur od 18. 2. 2011 do zaplataenia, a to mesačnými splátkami vo výške 100 eur žalovaný v 1. rade a mesačnými splátkami vo výške 100 eur žalovaný v 2. rade, splatné vždy do 25. dňa kalendárneho mesiaca, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, pričom plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť druhého žalovaného.

V zostávajúcej časti sa žaloba z a m i e t a.

Žalovaným v 1. a 2. rade sa n e p r i z n á v a náhrada trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou na tunajšom súde dňa 3. 5. 2013 v spojení s jej doplnení zo dňa 25. 7. 2013 a 16. 8. 2013 domáhal uloženia povinnosti žalovaným v 1. a 2. rade zaplatiť mu sumu 5.249,38 eur, zmluvný úrok vo výške 12,60% ročne zo sumy 4.676,36 eur od 22. 12. 2010 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 4.676,36 eur od 22. 12. 2010 do zaplataenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil uzavretou zmluvou o úvere dňa 2. 6. 2005, č. 0333082614, uzatvorenou medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou a.s., so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48 ako veriteľom a žalovaným v 1. rade ako dlžníkom. Na základe zmluvy veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 3.319,39 eur, za dohodnutú úrokovú sadzbu 12,60 %. Žalovaný v 1. rade prevzal záväzok zmluvou splácať úver mesačnými splátkami vo výške 62,11 eur od 20. 7. 2005 do 20. 6. 2012. Zmluvou o postúpení pohľadávok žalobca nadobudol zmluvu voči žalovanému v 1. rade. So žalovaným v 2. rade právny predchodca žalobcu uzatvoril dohodu o ručení dňa 2. 6. 2005, ktorou žalovaný v 2. rade vyhlásil, že uspokojí pohľadávku veriteľa, ak tak neurobí žalovaný v 1. rade ako dlžník. Žalobca splnomocnil spoločnosť Platiť sa oplatí s.r.o., na úkony smerujúce k vymôženiu pohľadávky, ktorá zaslala vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru dňa 17. 2. 2011, v dôsledku ktorej sa záväzok zmluvy v plnom rozsahu stal splatným. Žalovaná istina pozostáva z dlžnej istiny úveru 1.862,32 eur, zmluvných úrokov 2.655,39 eur, poplatkov 158,65 eur (poplatky za správu úveru 132,09 eur a poplatky za upomienky 26,56 eur), ako aj

zročné úroky z omeškania vo výške 573,02 eur za obdobie od 10. 7. 2007 do postúpenia pohľadávky 21. 12. 2010, počítané pri úrokovej sadzbe 26,40% ročne do 14. 1. 2009 a následne vo výške 8% ročne. Žalovaný čiastočne splnil dlh vo výške 1.575,69 eur, zaplatením 25 splátok a časť ďalšej splátky.

Žalovaný v 1. rade nesúhlasil s výškou dlhu vyčíslenou žalobcom. Vzniesol námietku premlčania.

Žalovaný v 2. rade vzniesol námietku premlčania na súdnom pojednávaní dňa 26. 3. 2014.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaných v 1. a 2. rade, listinami: zmluvou o úvere, dohodou o ručení, zmluvou o postúpení pohľadávky, oznámením o postúpení pohľadávky, zistiť nasledovné:

Žalovaný v 1. rade vo svojej výpovedi uviedol, že zmluvu o úvere podpísal, bol mu poskytnutý úver vo výške 100.000,- Sk. Čiastočne dlh splácal. Prišiel o zamestnanie, nebol spôsobilý platiť dohodnuté splátky. V súčasnej dobe je nezamestnaný, evidovaný na úrade práce. Poberá dávku v hmotnej núdzi 62 eur mesačne. Občas pracuje brigádnicke, má nepravidelný príjem, bez uzavretej dohody. Býva u rodičov, ktorí mu finančne pomáhajú. Voči žalovanému v 1. rade sa vedú exekučné konania, celková výška dlhov predstavuje približne 25.000 eur. V prípade, že mu súd uloží peňažné plnenie, navrhol mesačné splátky vo výške 100 eur, splatné do 25. dňa v mesiaci. Snažil sa, keď ho protistrana vyzývala, aby dlh vyplatil. Peňažné ústavy mu odmietli požičať.

Žalovaný v 2. rade vo svojej výpovedi potvrdil prevzatie ručiteľského záväzku. Chcel žalovanému v 1. rade pomôcť. V prípade, že mu bude uložené peňažné plnenie, požiadal o mesačné splátky vo výške 100 eur, splatné do 25. dňa v mesiaci. Jeho mesačný príjem predstavuje približne 500 eur, náklady spojené s bývaním činia 200 eur mesačne. Spláca dlh sporiteľni, ktorý má na debetnom účte, približne 600 eur.

Zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 2. 6. 2005 bolo zistené, že Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Suché Mýto 4, ako veriteľ uzavrel zmluvu o úvere č. 0333082614 so žalovaným ako dlžníkom, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 100.000,- Sk, t.j. 3.319,39, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať mesačnými splátkami vo výške 1.871,- Sk, t.j. 62,11 eur mesačne, od 20. 7. 2005 do 20. 6. 2012, do 20. dňa v mesiaci, s dohodnutou úrokovou sadzbou 12,60% ročne, RPMN predstavovala 6,86% ročne. Z dohody o ručení zo dňa 2. 6. 2005 bolo zistené, že Slovenská sporiteľňa, a.s., Suché Mýto 4, ako veriteľ uzavrel dohodu o ručení so žalovaným v 2. rade ako ručiteľom, ktorý vyhlásil, že uspokojí pohľadávku vzniknutú z úverovej zmluvy č. 0333082614, o poskytnutí úveru vo výške 100.000,- Sk, S. M. zo dňa 2. 6. 2005, ak dlžník neuhradí pohľadávku riadne a včas. Z oznámenia Slovenskej sporiteľne, a.s., zo dňa 28. 12. 2010 adresovaného žalovaným v 1. a 2. rade bolo zistené, že veriteľ oznámil žalovaným v 1. a 2. rade postúpenie pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21. 12. 2010 na žalobcu, a to pohľadávku voči žalovanému v 1. rade vo výške 5.249,38 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/Ce zo dňa 21. 12. 2010, Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48 ako postupca postúpila pohľadávku žalobcovi ako postupníkovi. Na základe zmluvy došlo k postúpeniu pohľadávok, medzi ktoré patrila aj pohľadávka voči žalovanému v 1. rade, podľa prílohy vo výške 5.249,38 eur.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodol aj v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí boli na súdne pojednávanie riadne predvolaní. Nepožiadali o odročenie pojednávania, nevzniesli dôkazné návrhy. Súd rozhodol prihliadajúc na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy, keďže preukázaný skutkový stav umožňoval vydať meritórne rozhodnutie a nebol zistený vážny dôvod odročenia pojednávania.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka:

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 303 Obchodného zákonníka:

Kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka:

Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka:

Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (do 30. 6. 2006):

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 517 ods. 1, veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka:

Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení od 1. 1. 2009):

Výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy 1.614,86 eur, keď vykonaným dokazovaním mal preukázať jej dôvodnosť v uvedenej časti. V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá ako nedôvodná. Medzi účastníkmi bolo nesporné uzavretie zmluvy o úvere medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s., so sídlom v Bratislave ako veriteľom a žalovaným v 1. rade ako dlžníkom dňa 2. 6. 2005, na základe ktorej

bol žalovanému v 1. rade poskytnutý úver vo výške 3.319,39 eur. V konaní bola nesporná dohoda zmluvných strán o mesačných splátkach úveru, a to 62,11 eur mesačne od 20. 7. 2005 do 20. 6. 2012. Vzhľadom na dôvodne vznesenú námietku premlčania žalovanými v 1. a 2. rade, na ktorú bol súd povinný prihliadať, žalovanému v 1. rade bolo možné uložiť povinnosť zaplatiť len nepremľčané splátky úveru od mája 2010 do júna 2012, teda 26 mesačných splátok, spolu vo výške 1.614,86 eur. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 3. 5. 2013, mesačné splátky splatné do apríla 2010 boli premlčané, v trojročnej premlčacej lehote. V prevyšujúcej časti bola preto žaloba zamietnutá.

Inštitút premlčania predstavuje zánik vymáhateľnosti práva, v dôsledku čoho veriteľ sa nemôže dôvodne pred súdom domáhať zaplatenia dlžnej sumy v prípade vznesenej námietky premlčania. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy bola daná aplikácia občianskeho zákonníka, upravujúca trojročnú premlčaciu lehotu. Podľa ustanovenia § 54 Občianskeho zákonníka sa spotrebiteľ nemôže vopred vzdať práv, ktoré mu priznáva Občiansky zákonník. Pre spotrebiteľa je výhodnejšia právna úprava priznaná Občianskym zákonníkom. Námietka premlčania vznesená žalovanými bola preto vznesená dôvodne. V prípade premlčania hlavného záväzku sa účinky premlčania vzťahujú aj na príslušenstvo.

Žalobca, napriek výzve súdu, nešpecifikoval žalovanú istinu, za aké obdobie je žalovaný dlžný istinu, spôsob jej výpočtu, vrátane splatnosti jej častí, ako aj výpočet a konkretizáciu obdobia, na ktoré sa vzťahujú zmluvné úroky, ako aj zročné úroky z omeškania. Taktiež nekonkretizoval, nepreukázal splatnosť poplatkov, vrátane nepreukázania ich výšky. Je potrebné uviesť, že splatnosť celého dlhu, v dôsledku porušenia zmluvnej povinnosti dlžníka splácať úver dohodnutým spôsobom, má za následok predčasnú zročnosť dlhu v tej časti dlhu, ktorej splatnosť mala nastať neskôr (po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru). Všetky dlžné splátky, dohodnuté v zmysle zmluvy o úvere, sa stávajú splatné v jednotlivých kalendárnych mesiacoch od 20. 7. 2005, do 20. dňa v príslušnom mesiaci. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v roku 2011, ktorú tvrdil žalobca, nemalo vplyv a právny význam na splatnosť mesačných splátok, splatných do roku 2011. Na základe žalobcom preukázaného skutkového stavu nebolo možné priznať žalobcovi navrhované peňažné plnenie, len nepremľčané mesačné splátky dohodnuté v zmluve o úvere. Aj v prípade, ak by žalobca bol preukázal splatnosť dlhu dňom 17. 2. 2011, splátky úveru, ktoré sa stali zročné do apríla 2010, boli vzhľadom na dátum podania žaloby už premlčané.

Keďže ide o typovú formulárovú zmluvu, je potrebné na daný právny vzťah aplikovať ustanovenie § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a súd je povinný ex offo preskúmať, či uplatnený nárok žalobcu nezahŕňa aj peňažné plnenie vyplývajúce zo zmluvných podmienok, ktoré vytvára nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa. Akékoľvek neprimerané a nerovnovážne dojednanie je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné. Zo skutkových tvrdení žalobcu nie je možné naplniť úradnú povinnosť súdneho prieskumu a naplnenie právnych noriem na ochranu spotrebiteľa. Povinnosť cez súdnu kontrolu zabezpečiť reálnu rovnosť práv a povinností účastníkov spotrebiteľských vzťahov je daná aj pre procesné pravidlá. Keďže žalobca napriek výzve súdu zotrval na svojich neúplných tvrdeniach, ktoré nepreukazovali spôsob výpočtu zmluvných úrokov 1.053,52 eur, zročných úrokov z omeškania 230,82 eur, ako ani výšku poplatkov 165,60 eur, nebolo možné uložiť povinnosť žalovanej zaplatiť peňažné plnenie. Sporové konanie je ovládané prejednacou zásadou, v zmysle ktorej tvrdiť skutočnosť a navrhovať o nich dôkazy je zásadne vecou účastníkov konania. Účastník má povinnosť tvrdenia ako aj povinnosť dôvodnú. Zistený skutkový stav je preto výsledkom dôkaznej aktivity účastníkov. Osobitne uvedený postup je dôležitý v prípade spotrebiteľských zmlúv, medzi ktoré patrí aj predmetná zmluva. Podľa Rozhodnutia Európskeho súdneho dvora v Luxemburgu Asturcom Telecomunicacione C-40/08, je povinnosťou súdu ex offo skúmať neprijateľné podmienky aj bez námietky účastníka konania. Nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy (Rozsudky Oceáno Gruppo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Mostaza Claro C-168/05). Možnosť skúmať aj bez návrhu nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný na dosiahnutie výsledku stanoveného v čl. 6 Smernice 93/13/EHS, teda na zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v čl. 7 Smernice. Bolo povinnosťou súdu postupovať v súlade s judikatúrou komunitárneho práva. S poukazom na prejednaciu zásadu neunesenie dôkazného bremena žalobcu malo za následok čiastočne zamietavé rozhodnutie súdu. Žalobca nemal záujem konkretizovať a preukazovať výšku uplatneného nároku. Nebol daný žiaden dôvod nútiť ho byť úspešný v sporovom

konaní, a to odročovaním pojednávania a opakovanou výzvou súdu. Takýto postup by predstavoval aj porušenie zásady rovnosti strán v konaní.

K uplatňovaným zmluvným úrokom žalobcu je potrebné uviesť, že zmluvné úroky sú vždy splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, t.j. aj spolu s istinou. Doba splatnosti úrokov za poskytnutie peňazí sa tak zhoduje s dobou splatnosti úveru. Obchodný zákonník rozlišuje splatnosť úrokov v závislosti od splatnosti istiny úveru, ako aj spôsobu splatenia istiny úveru, t.j. jednorázovo alebo v splátkach. Celková suma úrokov musí byť vždy zaplatená najneskôr do splatnosti dlžného zostatku úveru. Žalobca ako veriteľ preto v danom prípade nebol oprávnený žiadať od žalovanej ako dlžníčky zmluvné úroky aj po splatnosti úverovej istiny. V danom prípade žalobcovi prislúchajú len úroky z omeškania. Po vyhlásení celého úveru za splatný sa istina ďalej zmluvne neúročí. Uvedený záver vyplýva z podstaty zmluvného úroku, ktorý je odplatom za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 6. 2013, č. k. 8Coe/29/2013-98, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. 11. 2013, č. k. 5Co/165/2013-148 a Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 11. 2013, č. k. 9Co/437/2013). Veriteľ neposkytuje finančné prostriedky po lehote splatnosti. Žalobca sa preto nedôvodne domáhal zmluvného úroku aj po splatnosti dlhu (pričom ani minimálnym spôsobom nerozčlenil obdobia zmluvných úrokov do splatnosti a po splatnosti dlhu).

Z dôvodu omeškania žalovaného v 1. rade s plnením dlhu, žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Zodpovednosť za omeškanie má objektívny charakter. Vzniká bez ohľadu na zavinenie. Jej dôsledkom je vznik povinnosti dlžníka platiť veriteľovi úroky z omeškania. Výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis a to navýšením 8 percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu stanovenú ECB. Žalovanému v 1. rade bola preto uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 62,11 eur od 22. 12. 2010 do 20. 1. 2011, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 124,22 od 21. 1. 2011 do 17. 2. 2011, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.614,86 eur od 18. 2. 2011 do zaplatenia, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá. Keďže žalobca odvodzoval zročnosť celého dlhu dňom 17. 2. 2011, úroky z omeškania boli priznané z uvedenej sumy nasledujúcim dňom, t. j. od 18. 2. 2011. Od 22. 12. 2010 do 17. 2. 2011 bol žalovaný v 1. rade v omeškaní s mesačnými splátkami, ktorých splatnosť bola dohodnutá do 20. dňa kalendárneho mesiaca. V prevyšujúcej časti bola preto žaloba o zaplatenie úrokov z omeškania zamietnutá.

V konaní bolo nesporné a listinnými dôkazmi aj preukázaný vznik ručiteľského záväzku žalovaného v 2. rade, ktorý vyhlásil, že uspokojí pohľadávku veriteľa v prípade, že tak neurobí žalovaný v 1. rade. Žalovanému v 2. rade bola preto uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi, spolu so žalovaným v 1. rade, sumu 1.614,86 eur, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 62,11 eur od 22. 12. 2010 do 20. 1. 2011, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 124,22 od 21. 1. 2011 do 17. 2. 2011, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.614,86 eur od 18. 2. 2011 do zaplatenia, s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť druhého žalovaného.

V súlade s ustanovením § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, súd povolil žalovaným v 1. a 2. rade na zaplatenie dlhu mesačné splátky a to vo výške 100 eur mesačne vo vzťahu ku každému zo žalovaných, tak, ako to navrhli, splatné vždy do 25. dňa kalendárneho mesiaca, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, pričom plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť druhého žalovaného. Bolo prihliadané na výšku peňažného plnenia, majetkové a zárokové pomery žalovaných v 1. a 2. rade, ktorým rozhodnutím žalobca vo svojich majetkových pomeroch nebude dotknutý. V prípade nezaplatenie aj i len jednej splátky žalovaným môže vzniknúť povinnosť zaplatiť dlh jednorázovo.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ustanovenia, ak účastník má vo veci úspech čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. Úspech žalobcu predstavoval 31% (1.614,86 eur), v ktorej časti bol neúspešný žalovaný v 1. a 2. rade. Úspech žalovaných v 1. a 2. rade predstavoval 69% (3.634,52 eur), v ktorej časti bol neúspešný žalobca. Pomer úspechu a neúspechu tak predstavoval 38% v prospech náhrady trov

konania žalovaných v 1. a 2. rade. Z dôvodu, že žalovaní v 1. a 2. rade si náhradu trov konania neuplatňovali, súd rozhodol tak, že žalovaným v 1. a 2. rade sa nepriznáva náhrada trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.